

ljudstva zagreblji k večnemu počitku. Da je bila priljubljena doma in pri sosedih, je pričal njen veličastni pogreb. Iskrena hvala pogrebnemu zavodu v Radgoni, vsem sorodnikom in prijateljem, ki so prihitali iz Gočove, Sv. Trojice, Sv. Antona in Sv. Ane, Sv. Bolfenka itd. ter jo spremljali na zadnji poti. Na grobu je vlč. g. dekan Gomilšek orisal njeno vrlo življenje. Pevski zbor se je od rajnice poslovil z nagrobno. — Tebe, dragi Janez, naj pa tolaži zavest, da se nekdanj zopet srečno snideta nad zvezdami!

Sv. Benedikt v Slovenskih goricah. V ponedeljek 3. avgusta je na Zg. Ročici prevžitkarica Ivana Rokavec padla s slive. Živela je še eno uro. K sreči je prejšnji dan prejela sv. zakramente. Bila je v 78. letu starosti. Naj počiva v miru!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 22. julija smo pokopali vsem znanega in priljubljenega posestnika Franca Kolariča z Benediškega vrha. Veliko število ljudi in pet duhovnikov ga je spremljalo na zadnji poti. Bil je zvest član moške Marijine družbe, 15 let cerkveni ključar župnijske cerkve, pomočnik v živinskih boleznih, zaveden naš pristaša, dober sadjar in vedno dobre volje. Kjer se je pojavil oče Pirhan, se je vse smejalo. Dne 27. julija pa smo spremljali na zadnji poti Antonijo Elbl, ženo kmeta in cerkvenega ključarja Ivana Elbla iz Trotkove. Bila je dobrasrčna žena, skrbna gospodinja, zavedna Slovenka in zvesta prijateljica prvih petkov v mesecu. Tudi njo je veliko ljudi spremljalo k večnemu počitku. Naj oba počivata v miru!

Sv. Ana v Slov. goricah. Dne 30. julija nas je za vedno zapustil Jernej žamut, kmet iz Žic. Pogreb pokojnika je bil v soboto dne 1. t. m. Udeležilo se ga je mnogo faranov, kar je znak, da je bil povsod priljubljen in spoštovan. Odlikoval ga je odkrit ter pošten značaj. Ob bridki izgubi izrekamo iskreno sožalje pokojnikovi ženi gospodnji in hčerki Slavici.

Ptujska gora. Dne 17. julija t. l. je v glavni vojaški bolnici v Belgradu umrl vojak Stanko A. Stumberger, rojen leta 1913 v Janežovcih v ptujskem okraju. Bolezen: pljučno vnetje. Pokopan je bil rajni dne 18. julija na mestnem vojaškem pokopališču v Belgradu. O rajnem Stumbergerju piše njegov vojaški duhovnik iz Belgrada to-le: »Rajni Stanko, katerega sem v bolnici redno obiskoval, je bil potrpežljiv bolnik, vse dni svoje težke bolezni otroško udan v voljo božjo. Ko je podpisani prvič Stankota našel v bolnici, je Stanko takoj poklical: »Gospod, pridite k meni! Gospod, ali me poznate? Vi ste mene zaprisegli na vojaško službo gori na Banjici; jaz sem tudi Slovenec.« Vdano se mi je izročil v duhovno oskrbo. V nedeljo dne 12. julija je pobožno opravil sv. spoved, srčno pobožno molil z menoj: »Gospod, jaz nisem vreden . . .« in lepo ter ginljivo sprejel Gospoda Jezusa v sv. obhajilu ter bil spreviden s sv. zakramenti za umirajoče. V sredo dne 15. jul. je še enkrat na lastno željo, ko sem obhajal druge vojake v njegovi bolniški sobi, sprejel sv. obhajilo. Ko sem mu na vročem čelu naredil znamenje sv. križa, kako me je s široko odprtimi očmi gledal in klical: »Mati Gorská, prosí za me!« Mati Gorská, ki jo je tako iskreno častil, ga ni zapustila, imel je v bolnici in v zadnji uri ob strani njeno pomoč in priprošnjo. Žalujočim ostalim, ki objokujejo smrt rajnega Stankota, naj bo to največja tolažba, kakor tudi to, da je rajni bil vesten vojak, ki je zvesto izpolnjeval svoje dolžnosti v službi svojega kralja in svoje domovine, tako da je bil priljubljen pri svojih predstojnikih, kakor tudi pri svojih tovariših vojaki, ki vsi obžalujejo njegovo smrt. V bolnici je s svojo vzgledno potrpežljivostjo in pobožnostjo bil vsem, tudi drugovercem, predmet globokega spoštovanja. Raj-

ni je bil pokopan s predpisanimi vojaškimi častmi. Pogreba so se udeležili njegovi predstojniki in tovariši v častnem vodu. Grob rajnega, četudi je umrl daleč od svojih ljubih in dragih, ne bo nikdar pozabljen, ker podpisani obiskujem grobove naših rajnih vojakov, ki spijo pod senco naše častne vojaške zastave; in se jih spominjam pri sv. mašah. Moram še pripomniti, da je vojaški zdravnik g. sanitetni general dr. Rudolf Kobal, ki ni le izvrsten zdravnik-internist, ampak tudi pravi oče bolnim vojakom, storil vse, da bi ohranil rajnega pri življenju, a volja božja je bila, da je pridnega našega Stankota vzel k sebi, in tej volji Vsemogočnega se je treba ukloniti. Stanko je sedaj, trdno zaupajmo, pri svojem Odrašeniku, kjer uživa večni mir in pokoj v večnem veselju.

Podgorje. V nedeljo 2. avgusta se je pri nas obhajala slovesnost, kakršne ne pomnijo tukajšnji najstarejši ljudje in je tudi ni zabeležene v župnijski kroniki, slovesnost zlate poroke Jevšnik Janeza in Jožefe, po d. Anžeja v Velunji. Kljub visoki starosti sta še oba zdrava in čila. Mož je dopolnil 80 let, žena pa 77. Vsa leta njunega zakonskega življenja sta vedno in pridno vršila svoje delo in dolžnosti krščanskih zakonskih. Seveda ni izostalo tudi trpljenje in žalost. Mnogo otrok jima je pomrlo, le dva sta dočkala dan zlate poroke, od katerih je hči poročena v Ravnah, sin pa vodi vzgledno domače posestvo. Želimo zlatoporočencema, da bi ju Bog ohranil v zdravju in da bi učakala še biserno poroko!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V petek 7. avgusta je pogorela Doklova viničarija v Ločkem vrhu. Ker je bila lesena, je vse zgorelo, zlasti precej polovnjakov. L. Kocbeka. Ogenj so zatrosili otroci. Gasili so pridno benediški gasilci.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. 40 letnico mašništva je obhajal v krogu svojih župljanov velezaslužni g. dekan in konzist. svetnik Franc Sal. Gomilšek. Na predvečer, 24. julija, so se mu v ta namen poklonili zastopniki vseh društev in organizacij. Pevsko društvo je pod vodstvom organista Krajncá zapelo podoknico, nakar mu je g. Krajnc čestital k jubileju. Nagovoril je g. dekana tudi bogoslovec Breznik in se mu zahvalil za pomoč, ki jo je izkazal dijakom. Govoril je tudi Kramer Franček v imenu marijanske kongregacije. K lepemu jubileju čestitamo vsi farani in želimo, da bi nam Bog dal, da g. dekan ostane še čil in zdrav in da bi obhajal v naši župniji še zlati in dijamantni jubilej!

Sv. Anton v Slov. goricah. Sporočati moramo, da se imamo tudi ženiti korajžo. Tako se je med drugimi dne 19. julija poročil predsednik Prosvetnega društva Palučev Peppek iz Brengove z Rojsovo šefko iz gostoljubne Altove hiše. Oba sta absolutna kmetijskih šol. Poročil ju je ženinov brat, bizeljski kaplan g. Nace Paluc. Novoporočencema želimo vsi obilo sreče in zadovoljnosti v novem stanu! — Ker so bili brez gospodinjice pri Frasovih v Cogetincih, je mladi Franček, fant mirnega značaja, tudi korajžno pogledal dne 6. julija t. l. v kapejsko župnijo in si izbral za družico skozi življenje vrlo mladenko in Marijino družbenko šilčovo Micko iz Boračeve. Tako je dobila lepa Klokečova kmetija potrebno gospodinjico, kateri želimo, da bi se počutila prav zadovoljno med Antončani. Obema novoporočencema naj Bog podeli obilo zdravja, sreče in medsebojne zastopnosti v novem stanu. Takoj drugi dan po veseli gostiji pa je žal nemila usoda že prinesla žalost v hišo. Smrt je namreč pokosila priljubljeno teto in hotro ženino Franciško Nedelj-

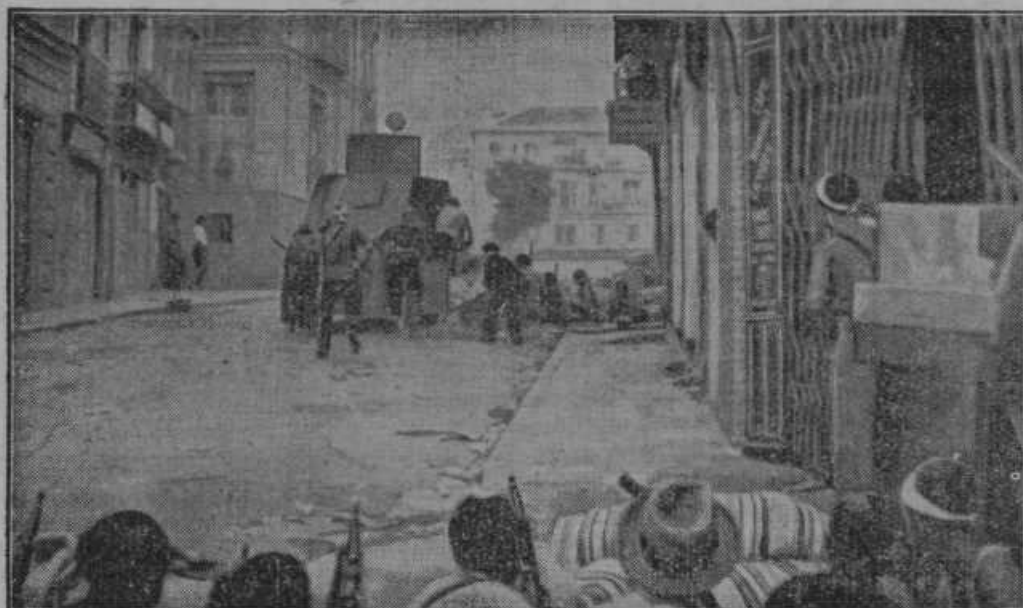
ko, prevžitkarico iz Senarske. Zjutraj je še bila vsa v popolnem zdravju in v veseli razpoloženosti, opoldne pa že mrlič. Res ne vemo ne ure ne dneva, kdaj nas prehití neizprosna smrt. Bila je zelo skrbna, delavna, obenem pa globokoverna. Pokojno je zadela kap sredi med delom na gredah. Na zadnji poti so jo spremljale njene sočlanice ženske Marijine družbe s zastavo. Naj ji da Bog obilo plačilo!

Hajdina. V nedeljo dne 2. avgusta smo bili tako srečni, da smo imeli novo sv. mašo, ki jo je obhajal kapucinski pater, naš rojak, g. Štef. Lesjak v Njivercah. Cerkev, vse kapelice in vsi križi ob cesti, vse je bilo okrašeno z bujnim zelenjem in cvetjem, za kar so poskrbela pridna dekleta in naši vrli fantje. Uta, v kateri se je vršila radostna primicija, pa je bila lepa kakor je lep sam nebeški preddvor. Razpoloženje svatov in gledalcev je bilo ves čas razigrano, saj so bogoslovci in študentje odpirali zakladnico svojih čarobnih umetnosti in navihanosti brez konca in kraja. Čindara, to je rajanje na trati, je prišel do popólne svoje veljave; seveda, ko so se vsi navadili in navdušili, pa je bilo primicije že tudi konec. Slavnostni pridigar na tej novi sv. maši je bil predstojnik ptujske dekanije, g. prošt Ivan Greif, rojak od Sv. Janža na Dravskem polju, kamor se je novomašnik drugi dan s svojimi svati podal, in smo bili gostje pri g. svetniku župniku Polaku, oziroma pri krstnem hotru Dobniku. Hajdinska fara je ponosna na te lepe slovesnosti, ki jih že celih 24 let ni bilo, in upa, da bo tekom štirih let spet učakala novomašno veselje, kar ljubi Bog daj!

Prihova. Blagoslov prenovljenega velikega oltarja M. B. v romarski cerkvi na Prihovi. Na Velike Maše dan bo dan veselja za Prihovo in okolico. Ta praznik bo blagoslovil mil. g. arhidijakon Tovornik iz Konjic prenovljeni nastavek in tabernakelj velikega oltarja Matere božje. Pridigal pa bo priznani govornik preč. g. Hohnjec Franc, župnik in duhovni svetnik iz Čadrama. Že zjutraj ob šestih bo ena sv. maša in ofer. Glavna cerkvena slovesnost se prične ob pol 10. Najprej bo blagoslov tabernaklja in velikega oltarja, potem procesija z Najsvetejšim po navadnem potu z godbo in streljanjem, dalje pridiga in pontifikalna sveta maša mil. g. arhidiakona. Po maši bo ofer v korist novega velikega oltarja. Vsak darovalec bo prejel v spomin malo podobico kipa Marije Pomočnice na Prihovi. Romarji vabljeni! »Marija, povrni Ti dar, ki daš ga za novi oltar!« — Kdor dal bo pa kovača, temu Marija naj poplača. — V nedeljo bosta tudi dve sv. maši, zjutraj in ob 10, in darovanje z delitvijo podobic. Na Male Maše bo drugič romarski shod na Prihovi in zopet se bodo delile podobice.

Šmarje pri Jelšah. Dne 2. septembra se vrši živinska razstava živinorejske selekcijske zadruge za Šmarje na sejmišču. Vsi člani zadruge morajo prignati svojo v rodovnik vpisano živino. Za to razstavo imamo na razpolago okoli 5000 Din, to je prispevek kr. banske uprave, okrajnega kmetijskega odbora in občine Šmarje pri Jelšah okolica. Ker je ta razstava za našo živinorejo velikega pomena, se na njo vabijo vsi, ki imajo stremljenje za dvig naše živinoreje. V zadruge je vpisanih 50 članov s 120 glavami vpisane živine. Živinorejci, 2. septembra na svidenje!

Tinsko. Tinsko je ena najlepših točk na Spodnjem Štajerskem. Znamenitost Tinske gore sta dve starodavni cerkvi, druga poleg druge. Starejša je sv. Ana, mlajša pa njena hčerka Marija. Marijina cerkev je priljubljena božja pot za bližnje in daljne romarje. Posebno radi pridejo na Tinsko Hrvatje iz hrvatskega Zagorja. Iz Pregrade pridejo romarji vsako leto s svojo godbo. Vsakoletni častilci Marije Tinske so tudi dobri Prekmurci. Do zadnjega so hodili na Tinsko tudi kranjski romarji iz Posavja. Bogzna iz katerega vzroka

Poulični boji v španskem mestu Toledo pod kritjem oklopnega avtomobila.

Grški ministrski predsednik Metaxas je v očigled komunistični splošni stavki razpustil parlament, ukinil začasno ustavo in napravil red.

so izostali? Tinsko je bila nekdanj sloveča božja pot. Zgodovina pove, da so praznik Vnebovzetja Marijinega obhajali ves teden. Na gori je bilo ves čas po osem do deset duhovnikov. Cesar Jožef II. je zelo škodil Tinski gori, ali božja pot še ni zatrla. Skoraj vsak mesec je gotovo na Tinskem dobro obiskana služba božja, oskrbovana iz župnije Zibika. Najbolj pa Tinska gora oživi za najlepši Marijin praznik 15. avgusta. Takrat so na gori največje romarske slovesnosti. Duša vsemu je že 20 let zibiški župnik preč. g. Ivan Jelšnik. Pomagajo mu sosednji gospodje: zibiški rojak g. svetnik Jakob Palir, ki se bo letos Kraljici Tinski poklonil kot 70letnik. Stalen oznanjevalec Marijine slave je g. svetnik Močnik od Sv. Štefana. Zelo rad pohiti na Tinsko g. prof. Anton Polutnik iz Slivnice pri Celju. On pravi, da se je postaral, ali glas mu še vedno zveni kot mladeniču. Z velikim veseljem prihitijo za Veliko mašo na Tinsko vsi zibiški rojaki duhovniki. Letos bodo zbrani prav vsi. Poleg staroste g. Palirja bo letos na Tinskem ameriški misijonar p. Odilo, ki bo govoril večerno in jutranjo pridigo. Bratranec misijonarjev g. kaplan iz Hoč Janez Čokl bo imel pozno pridigo. Slovesno sv. mašo pa bo opravil g. prefekt Jožef Zlatolas iz Zagreba. Romarji in domačini bodo imeli dovolj prilike, da prejmejo sv. zakramente. Posebnosti letošnjih romarskih slovesnosti poleg omenjene običajne službe božje bodo: rimska procesija z gorečimi svečami na

predvečer praznika — takoj po večernem opravilu; ljudsko petje pri večerni pobožnosti in pri jutranji službi božji. Vsak romar bo dobil letos za spomin podobico ali svetinjico iz Lurda in z groba sv. Terezije Male Cvetke. Misijonar p. Odilo je obiskal, vračajoč se iz Amerike, ta dva sveta kraja in si je oskrbel toliko spominkov, da bo lahko vsak romar letos dobil enega na Tinskem. Romarji od blizu in daleč so pristrčno vabljeni na Tinsko!

Podsreda. Smo sicer skriti in oddaljeni prometu, a zgodovina nas pozna, saj so nekdanj tu slavni graščaki delili pravico našim prednikom. Pri samotilnem kāmnu »prangerju« pa so obračunavali za razne nerednosti. Nad trgom se dviga prijazna gora — narod jo že tisoč let imenuje Sveta gora ali boljše »stara Sveta gora«, kamor je skozi stoletja prihajalo vsako leto 20 prošnih in zahvalnih procesij. Na goro stopaš mimo 16 prijaznih kapelic, katerih prva ti predstavlja zadnjo večerjo, druga pa žalostno slovo Gospoda Jezusa od Mater Marije. Nato greš mimo vseh 14 postaj križevega pota. Ko gledaš, koliko je Gospod trpel, pozabljaš, da si tudi ti med potjo rabil potni prt in si mogoče kajkrat padel. Ko dospes na Goro, si prišel na kraj, kjer so že tisoči naših prednikov klečali ter zrlji v obraz Marije, žalostne Matere. Ko je bil tukaj župnik g. Lednik, je oskrbel, da so bile kapelice prenovljene. Po 40 letih so si dobri župljani zopet zaželeli, da se kapelice popravijo in obnovijo. Vse to se je sedaj zgodilo in v nedeljo 23. avgusta bo ob 9 dopoldne slovesen blagoslov kapelic in nato na »stari Sveti gori« nad Podsredo slovesna služba božja. Komur čas dopušča in srce hrepeni, naj pride in se udeleži!

Sv. Miklavž na Polju. V zadnji številki je »Gospodar« poročal, da je fant iz ljubosumnosti ustrelil dekleta v naši župniji. Zločin se je zgodil na Križanskem vrhu v župniji Sv. Peter pod Svetimi gorami.

Sv. Rupert nad Laškim. Sicer pri nas ni pragozda, kakor se naš okraj navadno imenuje: »survalde«, a da ima posebno laški okraj že po svojem terenu težave, kakor malokateri drugi v Sloveniji, tega ne more nihče osporavati. Če moraš 16 km tolči po slabi cesti iz št. Ruperta v Laško, je treba imeti pač dobre podplate ter zdrave noge, krepka pljuča, predvsem pa dobro srce, da to pot zmagáš. A še večji siromak si, če moraš to daljavo prevoziti na navadnem kmečkem vozu: to ropoče in trese in bije po nogah in rokah in v želodcu in po celem telesu, da se čudiš, če prideš še živ v Laško, oziroma domov, in nisi zgubil duše! Nekdanj okrajna, se-

daj občinska cesta iz Laškega v Sv. Rupert je namreč postala zapuščena vdova; seveda ne na celi progi, ampak od tam, kjer se začenja fara Sv. Rupert! Na progi 7 km že cela tri leta ni prišla niti ena pest gramoza na njo; kamen sam namreč ne more na cesto, zapelje pa ga tudi nihče ne! Pa bo kdo rekel: ali nimate občinskih mož. ki bi videli ta nedostatek in bi potrkali na pristojnem mestu za pomoč? Človek ne ve, kaj bi na to rekel. Dokler smo imeli svojo občino, je še šlo, četudi s težavo, sedaj pa, ko so nam leta 1933 pofarji raztrgali našo občino, je vse obtičalo v blatu! Naši sosedje Kalobčani so svojo občino, ki jim jo je tudi odzvel leta 1933 takrat zloglasni režim JNS, sedaj zopet dobili nazaj. Zakaj? Zato, ker so tam pravi možje.

Globoko pri Brežicah. Pasji dnevi s svojo vročino! Hm, hm! Pa smo se preteklo nedeljo spustili kljub vročini v boj za našo posojilnico in hranilnico. Bila sta dva tabora — bolje dve fronti: sivolasi borci in mladi pobje. Pa so mladi pobje bolj gibčni, saj mladina zmaguje povsod in starini morajo v penzijo — toda brezplačen. Hm, hm! Pa je prišel med sivolase borce naš Fricl, a med mlade pobe naš Franc. In se je vnel boj, ne boj, mesarsko klanje. Toda mladi pobje so bolj žilavi od starih borcev. Zato se je zgodilo, da so sivolasi borci propadli in gredo v Urugvaj v penzijo, ker z mladimi pobi ni dobro črešenj zobati. Sicer pa je naš vrli Fricl šel z bojišča s ponosnim korakom, a z izjavo: Ko sem kedaj kandidiral, sem vedno zmagal, a danes sem kot kandidat prvič propadel. Mladi pobje pa pravijo: Pa najbrž ne zadnjič! Tako zgublja JNS svoje postojanke. Živijo!

Sv. Trije Kralji v Slov. goricah. God M. D. Vnebovzete bomo slovesno obhajali prihodnjo soboto. V petek zvečer bo ob 6. pridiga, na praznik sam obojna služba božja, tri sv. maše in večernice. Častilci M. B. iz Slovenskih goric, Medmurja in Prekmurja na veselo svidenje!

Peter Rešetar rešetari.

Izpremembe. Srečal sem v Slovenskih goricah človeka, katerega so svoj čas imenovali kralja Slovenskih goric, pozneje je dobil bolj ponižno ime, da je sin Slovenskih goric, danes pa mu pravijo, da je ničla Slovenskih goric.

Vse barbe špila. Zanimiva je zadnja številka »Kmetijskega lista«. Prva stran je radičevska, druga stran je klerikalna, tretja stran je za JNS, delno pa za internacionalce, četrta stran je izrecno nacionalna, peta stran je strankarska, šesta pa sokolska. Ta list je sedaj podoben onemu mežnarju, ki je okrasil sv. Mihaela pa tudi hudiča pod njim in se je izgovoril, da je to naredil za vsak slučaj, ker ne ve, kam da pride.

Pa smo ga pokrokal! Na mariborskem tednu sem tudi jaz rešeta prodajal. Samo ljudje so jih zelo slabo kupovali. Če bi jih kupovali, bi bolj prerešetal, ali je treba vsak večer veseljačiti ali ne. Ljudje so pač prerešetal vse žepe, kje bi bilo še kaj cvenka za mariborski teden. Med te, ki so prišli na mariborski teden, pa samo zijala prodajat, so bili tudi razni bivši veljaki, sedaj samo še veljaki JNS. Pa smo ga malo pokrokali. Mislim, da jih ne bo treba vreči na rešeto, toda pri odhodu se je zgodilo, da jih je moral mariborski vestni policaj legitimirati. Pa so ti gospodje rekli, da nimajo legitimacije. Zato sem jaz posredoval in rekel, da je res, da so ti gospodje izgubili legitimacijo kot zastopniki naroda.

Komunistične žabice. Na veličastnem taboru v Mariboru so se pojavile tudi male komunistične žabice, ki so sredi dneva skušale zaregljati. Samo to se mi je čudno zdelo, da jim je takoj, ko so svoje široke čeljusti odprle, sapo vzelo. Kaj je